

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C255 – BIN20**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 15 juni 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Marino Keulen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de evaluatie van decretale graden door een bijzondere raadscommissie	3
Vraag om uitleg van de heer Marino Keulen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de besparingen in de huur van overheidsgebouwen	4
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het concept Global Greeter Network in Brussel	8

■

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder

Vraag om uitleg van de heer Marino Keulen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de evaluatie van decretale graden door een bijzondere raadscommissie

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, minister, collega's, het Gemeentedecreet is de aanleiding van deze vraag. In artikel 115 van dat decreet hebben we voorzien in de regeling voor de evaluatie van de decretale graden. De inwerkingtreding was voorzien op 1 januari 2007. Het is dus momenteel operationeel.

De inhoud van artikel 115 luidt dat de personeelsleden van de gemeente worden geëvalueerd op ambtelijk niveau, door de ambtelijke hiërarchie. De gemeentesecretaris, de adjunct-gemeentesecretaris en de financieel beheerder worden echter geëvalueerd door een bijzondere gemeenteraadscommissie, samengesteld conform artikel 39, paragraaf 3. Die bijzondere gemeenteraadscommissie wordt voorgezeten door de voorzitter van de gemeenteraad. Die evaluatie heeft plaats op basis van een voorbereidend rapport dat is geredigeerd door externe deskundigen in het personeelsbeleid, en op basis van een verslag van het college van burgemeester en schepenen. In geval van staking van stemmen in die bijzondere gemeenteraadscommissie wordt het betrokken personeelslid geacht te voldoen. We hebben het dan over de gemeentesecretaris, de adjunct-gemeentesecretaris en de financieel beheerder.

Artikel 51 tot 53 van het Rechtspositieregelingsbesluit van 21 december 2007 heeft hier de verdere invulling aan gegeven zodat de evaluatie van de decretale graden ook effectief kan gebeuren. Op 19 december 2008 keurde het Vlaams Parlement het decreet houdende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn goed. Artikel 114 regelt de evaluatie van de zogenaamde decretale graden die een verdere invulling moeten krijgen in een besluit van de Vlaamse Regering net zoals bij het Gemeentedecreet. Tot op heden ontbreekt echter het uitvoeringsbesluit dat de evaluatie regelt van de OCMW-secretaris en OCMW-ontvanger. Daarom heb ik voor u volgende voor de hand liggende vragen.

Minister, wanneer komt het uitvoeringsbesluit dat de definitieve regeling bepaalt voor de evaluatie van de zogenaamde decretale graden in de schoot van de OCMW's? Indien dat er niet komt in 2010, hoe gaat u dit juridisch vacuüm dichten? Hebt u een standpunt over hoe deze evaluatie moet gebeuren, of kan het rechtspositieregelingsbesluit ter invulling van het Gemeentedecreet hiervoor als leidraad dienen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Keulen, het besluit minimale voorwaarden voor de rechtspositieregeling van het OCMW-personeel is momenteel volop in voorbereiding. De artikelen 50 tot en met 53 van het ontwerpbesluit gaan over de evaluatie van de secretaris en de financieel beheerder van het OCMW.

De geschiedenis is de volgende. Vanaf oktober 2009 is er overleg met elk van de vakbonden en de werkgevers en is er een opmaak gebeurd van een ontwerptekst door de administratie. Die ontwerptekst is officieel bezorgd aan leden van het Comité C in de loop van februari 2010. Sindsdien zijn de besprekingen volop bezig.

Er zijn nog een aantal knelpunten die moeten worden opgelost, maar die hebben niets te maken met dit aspect. Een van de discussiepunten zijn de loon- en arbeidsvoorwaarden van het specifieke OCMW-personeel, waarover de VVSG en de vakbonden andere standpunten hebben, maar op dit punt is er geen discussie. Het is wel de bedoeling dat het Comité C op korte termijn – ik hoop op de volgende bespreking, die plaatsheeft op 28 juni – tot een protocol komt zodat het besluit verder zijn gang kan gaan en in werking kan treden eind

2010. Daarna hebben de OCMW-raden tot midden 2011 de tijd om hun plaatselijke rechtspositieregeling in overeenstemming te brengen.

De evaluatie van de decretale graden is een decretale verplichting. Het nieuwe OCMW-decreet van 19 december 2008, meer bepaald artikel 114, is op dit punt duidelijk en is in werking getreden op 1 juli 2009. Dat artikel bepaalt dat de OCMW-raad de secretaris en de ontvanger van het OCMW evalueert. Op dat punt verschilt de regeling van die in het Gemeentedecreet, waar de decretale graden geëvalueerd worden door een bijzondere gemeenteraadscommissie. Verder vermeldt artikel 114 dat de evaluatie plaatsvindt op basis van een voorbereidend rapport, opgesteld door externe deskundigen in het personeelsbeleid, en op basis van een verslag van het vast bureau of van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn als er geen vast bureau werd opgericht.

U vraagt naar de teneur van dat rechtspositiebesluit. In het ontwerp van rechtspositiebesluit wordt de evaluatie van de OCMW-secretaris en van de OCMW-ontvanger maximaal afgestemd op die van de gemeentesecretaris en van de financieel beheerder van de gemeente. De evaluatie wordt tijdens de proeftijd vastgesteld in overeenstemming met de bepalingen daarover die gelden voor de gemeentesecretaris, respectievelijk de financieel beheerder in de plaatselijke rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel. De duur van de evaluatieperiodes, de evaluatieresultaten en de mogelijke gevolgen van de evaluatie worden bepaald in overeenstemming met de regels daarover voor de gemeentesecretaris en de financieel beheerder van de gemeente. De OCMW-raad geeft als evaluator zelf invulling aan de evaluatiecriteria voor de betrokken decretale graden. Die zijn immers afgestemd op de taakstelling en resultaatverbintenissen van het OCMW. De OCMW-raad regelt ook zelf, rekening houdend met de eigen organisatie, de betrokkenheid van de externe deskundigen bij de evaluatie en de tussentijdse feedback tussen de betrokken functiehouders en de organen die betrokken zijn bij de evaluatie. Procedureel, mutatis mutandis, is het zoals voor secretarissen en secretariael beheerders; inhoudelijk is het afgestemd op de taakstelling en doelstellingen van het OCMW.

Er is geen juridisch vacuüm op dit ogenblik. Voor de evaluatieperiodes die niet waren afgerond op 1 juli 2009, datum van de inwerkingtreding, gebeurt de evaluatie nog altijd op basis van de lokale rechtspositieregeling die gebaseerd is op artikel 42 van de OCMW-wet, en waarvoor de uitvoering is opgenomen in de sectorale akkoorden die daarover heel precieze regels bevatten over hoe de evaluatie gebeurt.

Voor de evaluatieperiodes die beginnen na 1 juli 2009 geldt artikel 114 van het OCMW-decreet, dat dus in werking is sinds 1 juli 2009. Het is wenselijk dat die regels op korte termijn in werking zouden kunnen treden. In het Sectorcomité C is nog geen overeenstemming bereikt op basis van deze artikelen, maar daar is geen discussie over. Ik hoop dat men er tijdig uit geraakt. Mocht dat niet zo zijn, dan zal ik optreden, hetzij met een omzendbrief, hetzij door het besluit op te splitsen, wat ik wel minder wenselijk vind. Het is beter om een coherent geheel te hebben. Met een omzendbrief kunnen we ook optreden.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Ik ben tevreden met dit antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Marino Keulen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de besparingen in de huur van overheidsgebouwen

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, minister, collega's, de vorige vraag om uitleg was vooral technisch en leeft in de schoot van de OCMW's. Deze vraag om uitleg is technisch, maar tegelijk ook politiek. Ik heb hier in het verleden al naar geïnformeerd.

“Je leeft naargelang van je inkomen” is een gekende uitspraak. Net zoals “Schaarste leidt tot creativiteit”. Vandaag wordt de federale overheid met veel zonden Israëls beladen. In verband met de huur van overheidsgebouwen maakt men gebruik van het overaanbod dat vandaag op de Brusselse vastgoedmarkt bestaat om na te gaan of men opnieuw over huurcontracten kan onderhandelen, om na te gaan of men overheidsadministraties elders kan onderbrengen, en om na te gaan of men de sterke positie die men vandaag als grote huurder kan innemen op de vastgoedmarkt, niet kan benutten om bestaande contracten te heronderhandelen. Anders kan men bij het einde van het contract misschien uitwijken.

De Regie der Gebouwen heeft aangekondigd dat ze gaat starten met een dergelijke onderhandelingsoperatie met ondersteuning van een consultant. Ze heeft een sterke positie als huurder in een nogal gesatureerde markt, en wil die maximaal benutten om opnieuw te onderhandelen over de bestaande huurcontracten. Het is een operatie waarbij men blijkbaar niet over één nacht ijs is gegaan, want de Regie der Gebouwen heeft reeds een monitoring van de bezette oppervlakten achter de rug, waarbij elke federale overheidsdienst heeft laten weten welk gebouw hij waar huurt en hoe groot de bezetting is.

Al in februari 2010 stelde ik een schriftelijke vraag over het vastgoedpatrimonium van de Vlaamse overheid en over welke gebouwen leeg staan. Dat er weinig informatie beschikbaar is, zoals de minister meegaf, wekte bij sommigen verbazing. Ik heb zelf 6 jaar in die regering gezeten, en in die periode was dat nooit echt een punt, maar soms zie je pas achteraf in, als je over de dingen gaat nadenken, dat er met patrimoniumbeleid geld kan worden verdiend, dat je schaarse middelen optimaler kunt benutten, en zeker op een moment dat de Vlaamse overheid minder inkomsten heeft. Op het vlak van patrimoniumbeleid is er een mogelijkheid om met minder meer te doen.

Een summiere inventaris opstellen kan reeds voldoende info geven om snel concrete maatregelen te nemen. Bovendien zijn ter voorbereiding van de verhuisoperatie in de vorige legislatuur al een inventaris en behoefteanalyse gemaakt. Daarnaast is het logisch aan te nemen dat men na de verhuisoperatie perfect weet welke dienst waar zit, welke gehuurde gebouwen leeg staan en welke gebouwen in eigendom eveneens leeg staan. Er is dus weinig of geen reden om nog langer te talmen met verkopen, om te kunnen besparen op een aantal zaken zoals leegstaande gebouwen die niet meer nuttig kunnen worden ingezet, maar ook met onderhandelen over gehuurde gebouwen nu de gewijzigde huurmarktsituatie dit toelaat conform de modus operandi die nu wordt ontwikkeld door de federale overheid.

Minister, hoe ver staat het met de inventarisatie van de leegstaande gebouwen? Gaat u ook een initiatief nemen zoals de federale overheid? Zo ja, wanneer starten de onderhandelingen? Zo nee, waarom gebeurt het niet?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Keulen, het verwondert me dat u zegt dat de federale overheid het voorbeeld is voor de Vlaamse overheid. U weet welke initiatieven deze regering heeft genomen in de vorige regeerperiode. Dat is positief geweest en collegiaal, en dat is niet alleen mijn verdienste.

In het artikel in Trends waaraan u refereert, staan een aantal zaken die in Vlaanderen al jaren geleden werden goedgekeurd en ook al jaren lopen. We zijn al jaren bezig met rationalisatie en met centralisatie.

Heel recent nog was er de Ellips. Er werden zes gebouwen verlaten om naar de Ellips te gaan. Ik geef u ook een overzicht van wat er in de provincies is gebeurd. Voor het Vlaams administratief centrum (VAC) in Hasselt werden 4 tot 5 gebouwen verlaten, voor het VAC in

Antwerpen in 2007 werden 2 gebouwen verlaten. Voor het VAC Leuven zullen er eind 2010 13 gebouwen worden verlaten om te centraliseren. Er zijn ook geplande VAC's: in Gent zullen ongeveer 21 gebouwen worden verlaten en in Brugge ongeveer 14. Dat maakt dat er in Vlaanderen al veel minder huurovereenkomsten lopen die theoretisch voor heronderhandeling in aanmerking komen. Naast contracten die wegvallen door de concentratiebeweging, zijn er bij ons, in tegenstelling tot wat ik lees in het artikel in Trends, maar weinig contracten over oppervlaktes van meer dan 5000 vierkante meter.

Ik lees ook dat er bij de federale overheid nog altijd geen norm is, dat men met brutonormen van 30 vierkante meter zit. U weet dat wij 'anders werken' hebben ingevoerd en dat wij allang met een brutonorm van 23 vierkante meter per werkplek zitten en dat we dat bovendien maar toepassen op 80 percent van het aantal personeelsleden, wat betekent dat we omgerekend uitkomen op 18,4 vierkante meter per kop. We zitten dus al met een heel moderne manier van aanpakken, en die werd in 2006-2007 goedgekeurd. U weet dat we die norm toepassen voor elke nieuwe huisvesting. De Inspectie van Financiën geeft trouwens alleen maar goedkeuring als deze norm ook wordt toegepast.

U refereert aan het concrete vastgoedbeheer en het vastgoedbeleid. Ik wil toch nog eventjes beklemtonen dat alleen het Agentschap voor Facilitair Management (AFM) onder mijn bevoegdheid valt. Het gaat over de administratieve gebouwen die worden beheerd door het AFM.

De extern verzelfstandige agentschappen (EVA's), de intern verzelfstandige agentschappen (IVA's) met rechtspersoonlijkheid en de Vlaamse Openbare Instellingen (VOI's) – de VRT is nog een VOI – zijn zelf bevoegd voor hun vastgoedbeheer. Ik heb ter zake geen bevoegdheid, maar ik wil wel – dat heb ik ook in mijn beleidsnota gezet – als minister van Patrimoniumbeheer, die weliswaar geen verticale bevoegdheid heeft over al die agentschappen, toch proberen om daar te komen tot inventarisatie, tot stroomlijning, tot afspraken. Dat zal echter moeten gebeuren met medewerking van elk van de functioneel bevoegde ministers, want – ik herhaal het – dit beheer valt niet onder mijn beleid.

Ik vind toch dat we nood hebben aan managementinformatie. Het eerste daarbij is dat er een inventaris zal worden opgemaakt, en er zijn programma's beschikbaar op de markt om te komen tot een goede inventarisatie. Ik bedoel daarmee niet alleen hoeveel gebouwen er zijn en hoe groot ze zijn, maar een goede doorlichtende inventaris. Ik begrijp dat dit ook uw vraag is. Ik heb opdracht gegeven aan mijn administratie om inzake dat patrimoniumbeleid voor het eerst, want dat is nog niet gebeurd, een visie te ontwikkelen en een beleidsnota uit te werken. Ik hoop dat ik die heb tegen het einde van dit jaar of het begin van volgend jaar. Het is de bedoeling dat ik daarin een aantal beleidlijnen probeer te ontwikkelen. Die moet ik dan natuurlijk doorpraten met de collega's, aangezien dit niet onder mijn bevoegdheid valt.

Ik kom tot uw eerste vraag. In antwoord op een schriftelijke vraag van u, maar ook van de heer Kennes, over mijn patrimoniumbeleid, heb ik een overzicht, een inventaris gegeven. Het is inderdaad belangrijk dat we een zo goed mogelijk zicht hebben op het geheel en ook op de andere entiteiten, maar dit is dus de functionele bevoegdheid van mijn collega-ministers. Inzake de inventaris van de leegstaande gebouwen heb ik u een overzichtje gegeven op 26 januari 2010 en ik heb toen gezegd welke de gebouwen waren in de vastgoedportefeuille van het Agentschap voor Facilitair Management die leegstonden. Dit waren enkel de Kreupelenstraat en een gebouw aan de Stationsstraat in Sint-Niklaas. Dat zijn de enige twee gebouwen.

De rest, het patrimonium dat ressorteert onder de andere functionele ministers, kan pas worden opgelijst nadat er een instrument ontwikkeld is om dat allemaal te inventariseren. Ik kan me voorstellen dat het bijvoorbeeld bij Wegen en Verkeer om omvangrijke studies zal gaan. Bij mijn weten, tenzij ik me vergis, maar dat zou u moeten vragen aan de functioneel bevoegde ministers, zijn die zaken nog niet gebeurd. Zoals ik u zei, wil ik tegen eind 2010 en

ten laatste tegen begin 2011, een instrument ontwikkelen om dat ook aan te pakken, ook om te komen tot uitwisseling van gegevens, want dat is beleidsmatig inderdaad interessant.

Mijnheer Keulen, u vraagt om een initiatief te nemen zoals de federale overheid, zoals de Regie der Gebouwen. Ik wil daar toch een kanttekening bij maken. In feite doen wij dat permanent. U was ook lid van de regering toen er werd onderhandeld over de ingebruikname van het tweede deel van het Ellipsgebouw. Er werd toen heel scherp onderhandeld. Uiteindelijk werd een prijs bedongen van 175 euro per vierkante meter, terwijl het contract dat nog liep, uit andere tijden zeg maar, voor het eerste deel een basisprijs had van 185 euro per vierkante meter, geïndexeerd. Op het moment dat wij nieuwe ruimtes nodig hebben, is het zo dat er heel scherpe onderhandelingen gebeuren, en zeker voor al die huurcontracten waarvan we zien dat het einde zich aankondigt of dat er een tussentijdse opzeg mogelijk is. Er zijn bepaalde gebouwen waarvan de huur driejaarlijks opzegbaar is vanaf een bepaald moment, en op zulke momenten moeten we daar natuurlijk proactief werk van maken.

Dit is met betrekking tot het Boudewijngebouw concreet gebeurd. Op 2 april 2010 heb ik de overige leden van de Vlaamse Regering meegedeeld dat ik het agentschap de opdracht heb gegeven de herhuisvesting in ogenschouw te nemen. Het huurcontract loopt af in januari 2017, maar kan eventueel ook tegen januari 2014 worden opgezegd. Midden 2011 zal ik een overzicht van alle mogelijke opties inzake de herhuisvesting krijgen. Hierbij moet natuurlijk rekening worden gehouden met de locatie, de bereikbaarheid met het openbaar vervoer, de inrichting en de duurzaamheid.

We hebben als enige overheid een kwaliteitshandboek voor de duurzaamheid van onze gebouwen gemaakt. Ik denk niet dat de federale overheid hierover beschikt. Dit handboek, dat in samenwerking met de Katholieke Universiteit Leuven tot stand is gekomen, bevat alle mogelijke parameters en normen die bij de bouw of de ingebruikname van nieuwe gebouwen moeten worden gehanteerd.

Ter voorbereiding van de Vlaamse administratieve centra van Brugge en Gent is met alle eigenaars over een huurverlaging onderhandeld. Het is de bedoeling in Gent en in Brugge nieuwe VAC's tot stand te brengen. Tegelijkertijd is, voor in het geval we niet tot een herlokalisatie zouden overgaan, met alle eigenaars gehernegotieerd. We zullen enkel in de gebouwen blijven indien nieuwe afspraken kunnen worden gemaakt.

In één geval zijn die afspraken al geformaliseerd. Aangezien het huurcontract moest worden verlengd, is met betrekking tot Bollenberg in Gent al een effectieve huurverlaging verwezenlijkt. Het gaat om 45.000 euro op een totaal op jaarbasis van 404.000 euro. Dat betekent dat we een vermindering met meer dan 10 percent hebben bedongen.

Met betrekking tot de andere gehuurde gebouwen zijn al onderhandelingen gevoerd en afspraken gemaakt. Indien de VAC's er toch niet zouden komen, zouden we tegen betere voorwaarden kunnen blijven huren. In Gent gaat het op jaarbasis om een bedrag tussen 100.000 euro en 200.000 euro. In Brugge gaat het om 160.000 euro. Dit is een besparing met minimaal 5 percent van de huurkosten.

Het agentschap zit niet stil. De heronderhandelingen over de huurovereenkomsten zijn van start gegaan. Meestal worden die onderhandelingen gevoerd naar aanleiding van concrete feiten, zoals het einde van een huurovereenkomst of de komst van een VAC.

De huurovereenkomsten voor de meeste grote gebouwen hebben een looptijd van 18 tot 27 jaar. Sommige grote gebouwen hebben we nog in eigendom. Het Graaf de Ferrarisgebouw is nog steeds eigendom van de overheid.

De administratie ziet het terecht niet zitten om opnieuw te onderhandelen over die contracten. Die contracten vermelden immers welke schadevergoeding bij de voortijdige verbreking van het contract zou moeten worden betaald. Een overeenkomst strekt beide partijen tot wet. Dit staat in het burgerlijk wetboek. Geen enkele eigenaar is bereid de huurprijs voor onze lieve

ogen naar beneden te brengen. Indien we een dergelijk gebouw voortijdig zouden verlaten, zouden we trouwens ook met gigantische kosten zitten. Het gaat niet enkel om de huur: de investeringen zouden vervroegd moeten worden afgeschreven.

We doen dit enkel indien de opportuniteit zich voordoet. Voor kleinere contracten kan dit eventueel wel gebeuren. De repercussies zijn dan immers minder groot. Het belangrijkste is evenwel dat we hier proactief mee bezig zijn. We wachten niet tot de huurovereenkomst van, bijvoorbeeld, het Boudewijngebouw afloopt. We begeven ons al eerder op de markt. We bereiden dit nu al voor. We zullen de beste voorwaarden inzake capaciteit, ligging en duurzaamheid zoeken. De duurzaamheid is in elk geval een belangrijke factor die de voorbije jaren steeds meer is beginnen door te wegen.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Ik dank de minister voor het uitvoerige en technische antwoord. Het goed bestuur kan zich op het vlak van het patrimonium veruitwendigen.

De minister heeft heel wat voorbeelden gegeven van gebouwen die destijds onder het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ressorteerden. Ik blijf erbij dat er nog heel wat financiële mogelijkheden zijn. Ik denk dan vooral aan de intern verzelfstandigde agent-schappen en de extern verzelfstandigde agentschappen, de voormalige Vlaamse Openbare Instellingen. Het gros van de administratieve diensten is in die instellingen ondergebracht. Het gros van het patrimonium zit dan ook bij de IVA's en de EVA's. De minister heeft hier momenteel geen grip op. Hij beschikt niet over hefboomen.

De minister zou, in samenwerking met de rest van de Vlaamse Regering, zo snel mogelijk tot een coherent patrimoniumbeleid moeten komen. Dit zou een horizontale bevoegdheid van de minister bevoegd voor het patrimonium moeten zijn.

Ik denk dat er nog middelen zijn. We hebben hier nu geen zicht op. Die entiteiten, zoals de NV Scheepvaart, zitten werkelijk tot in de verste uithoeken. Uiteindelijk komt al dat geld uit dezelfde pot. Institutioneel zijn het zelfstandige entiteiten. Finaal worden ze allemaal vanuit dezelfde Vlaamse schatkist en door dezelfde Vlaamse belastingbetaler gevoed.

Het is de ambitie van de minister tegen het einde van het jaar over een instrument te beschikken en een volgende stap te zetten. Hij moet zeker proberen die ambitie waar te maken. De burger mag verwachten dat dit goed wordt georganiseerd. We hebben het hier over het patrimoniumbeleid en -beheer. Het maakt de burger niet uit of het een eigen administratie of een verzelfstandigde entiteit betreft. Uiteindelijk gaat het om mensen die ten dienste van de Vlaamse burger en de Vlaamse Gemeenschap staan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het concept Global Greeter Network in Brussel

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, onlangs werd door de Brusselse staatssecretarissen De Lille en Doukeridis, respectievelijk VGC-collegelid (Vlaamse Gemeenschapscommissie) en COCOF-collegelid (Commission Communautaire Française), een nieuwe vzw in Brussel opgericht met de gevleugelde Franstalige naam Tourisme Autrement. Deze vzw biedt toeristen de mogelijkheid om Brussel op een andere, wat alternatieve manier te ontdekken. Brusselaars laten op vrijwillige basis en gratis buitenlandse toeristen hun favoriete, hippe,

populaire of interessante plekken ontdekken, die men niet noodzakelijk in klassieke toeristische gidsen terugvindt.

Dit concept sluit aan bij een vrij recent fenomeen van wat men ‘alternatief en participatief toerisme’ noemt: ‘greeting’, waarbij de ontmoeting tussen autochtonen – de inwoners van de stad die bezocht wordt – en de toerist centraal staat. Op die manier krijgt de toerist de indruk dat hij niet enkel de stad bezoekt, maar er zelf ook even woont. Dit zeer interessant concept ontstond in de jaren 90 in New York. De afgelopen jaren sloten verschillende steden zich aan bij dit initiatief, zoals Parijs, Marseille, Buenos Aires, Melbourne enzovoort. Op die manier treedt onze hoofdstad toe tot het wereldwijde netwerk Global Greeter Network.

Met dit concept willen de initiatiefnemers ook het imago van Brussel en de Brusselaars verbeteren in binnen- en buitenland. We weten dat het imago van Brussel als stad, als hoofdstad, als gewest niet zo goed is. Via dat concept probeert men aansluiting te vinden bij de in Brussel gevoerde citymarketing om zo de beeldvorming van Brussel te laten evolueren.

Minister, hebben de staatssecretarissen De Lille en Doukeridis u, als minister van Toerisme, ingelicht over dit initiatief? In die hoedanigheid bent u immers rechtstreeks bevoegd voor de materie. Het gaat overduidelijk om een zuiver toeristisch initiatief. Hebt u met hen kunnen overleggen? Hoe wordt u hierbij betrokken? Draagt dit initiatief uw – eventueel financiële – steun weg? Hoe past dit project in de visie van de Vlaamse Regering rond de Vlaamse kunststeden en specifiek het toeristisch beleid voor Brussel? Gaat Toerisme Vlaanderen dit initiatief promoten via zijn communicatiekanalen? Neemt u stappen om in andere Vlaamse steden – al dan niet kunststeden – die zijn opgenomen in het toeristisch plan een soortgelijk initiatief uit de grond te stampen? Denkt u dat het nuttig is om de toeristische activiteit in die steden te promoten? Hebt u hiervoor al contact opgenomen met het wereldwijde netwerk Global Greeter Network?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega, ik wil toch beklemtonen dat het de vzw Tourisme Autrement is die het initiatief nam om in Brussel te beginnen met het greetersinitiatief. Deze vzw bestaat sinds 2005 en heeft als maatschappelijk doel te werken aan duurzaam toerisme. Ze richt zich hoofdzakelijk op de Franse Gemeenschap maar onderhoudt contact met het agentschap Toerisme Vlaanderen, juist wegens de gedeelde bekommernis voor duurzaam toerisme.

Op de persconferentie van de lancering van het greetersproject hebben naast de initiatiefnemers ook Bruno De Lille, als collegelid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, en Christos Doukeridis, zijn Franstalige tegenhanger, het woord gevoerd. Ook voor het nieuwe initiatief, de Greeters, werd Toerisme Vlaanderen gecontacteerd om afstemming te zoeken. Maar de uitnodiging om er op 28 april bij te zijn, is te laat aangekomen bij Toerisme Vlaanderen om de betrokken personeelsleden van de gidsopleiding te sturen. Ze konden zich niet meer vrijmaken. Toerisme Vlaanderen was dan ook niet aanwezig op die vergadering.

Ik heb geen vraag om financiële steun ontvangen. De vzw heeft wel steun gevraagd aan Toerisme Vlaanderen, maar die vraag is meer gericht op promotie, integratie in onthaalactiviteiten en dergelijke meer. Overleg en synergie in deze materies dragen uiteraard mijn goedkeuring weg. Ik meen echter dat een te grote participatie van overheidswege in dergelijke initiatieven niet nodig is. Het is juist essentieel dat het gaat om initiatieven van burgers zelf, die zich willen opstellen als gastheer/gastvrouw voor toeristen. Deze directe en authentieke lijn, en de creativiteit en spontaneïteit waarmee ze kan worden ingevuld, lijkt me een van de kwaliteitskenmerken van het huidige toeristische onthaal.

Het concept past ook in onze visie op de Vlaamse kunststeden en op het onthaal in het bijzonder. Ik zie dat als een soort van derde pijler in de wijze waarop toeristen kennis kunnen verwerven over de bestemming Vlaanderen en zijn steden. Eerst en vooral zijn er natuurlijk

de gevestigde kanalen: reisverkopers en reisgidsen, de klassieke media, vakantiebeurzen en dies meer. Daarnaast verneemt de toerist steeds meer over de bestemming via de commentaren van andere reizigers, hoofdzakelijk via websites en sociale media. Dat is een heel rijke bron van informatie, waarop steeds meer mensen zich baseren. Dat gebeurt ook voor, bijvoorbeeld, de restaurants. De nieuwe sociale media zijn een bron van informatie. We zien ook dat burgers, bewoners van de stad zelf, een bron van informatie willen zijn en op hun manier willen gidsen, informatie geven over de stad, zorgen voor een toegevoegde waarde, achtergrondinformatie, die men in principe niet vindt in de klassieke gidsen. Er zijn al dergelijke bestaande voorbeelden, zoals de ‘Aanspreekbare Antwerpenaren’.

Ik denk dat die drie pijlers in de toekomst naast elkaar zullen evolueren. We moeten dergelijke initiatieven niet te veel betuttelen. Het is wel zo dat Toerisme Vlaanderen ze mee opneemt in de promotie. In dit geval zal het ook gebeuren in ‘Visit Flanders’ op de Grasmarkt in Brussel.

Het agentschap zal de informatie over het Global Greeter Network en de Brusselse Greeters doorspelen aan de andere Vlaamse kunststeden, voor zover ze die nog niet hebben gekregen. Het Kunststedenactieplan brengt die kunststeden immers samen. Ze wisselen hun goede praktijken uit. Ik ga ervan uit dat dat al is gebeurd.

Maar goed, Toerisme Vlaanderen heeft de opdracht om nieuwe initiatieven en goede praktijken door te spelen. Het staat elke stad vrij om te bekijken of ze daaromtrent iets doet. Hier is dat ook zo. Het is een burgerinitiatief, het is niet de stad zelf die een vzw opricht en daar mensen voor aantrekt. Dit is van onderuit gegroeid, net zoals in Antwerpen is gebeurd. In eerste instantie blijft dit in mijn ogen iets dat bewoners van steden zelf ondernemen of niet en daartoe zelf beslissen of niet.

In Antwerpen is dat al begonnen in 1993 onder de noemer ‘Aanspreekbare Antwerpenaren’. Het is een vergelijkbaar project: Antwerpenaren leiden toeristen rond in de stad, tonen de mooie plekjes, geven de achtergrond die erbij hoort en brengen de menselijke toets. Het zijn mensen die trots zijn op hun stad, er veel over weten en dat op vrijwillige basis willen delen met toeristen.

Het is een goed initiatief, een soort derde pijler. We mogen niet betuttelen en zeker niet gaan reglementeren. Wij kunnen dat meenemen in de promotie en de marketing en de mensen erop wijzen in welke steden er een alternatieve manier van onthaal en gidsen bestaat.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank de minister voor zijn uitgebreide en heldere antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■